

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marta Węglewska

Protokolant: Agnieszka Curyl

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Z.

przeciwko E. K.

o alimenty

1. Zasądza alimenty od pozwanej E. K. na rzecz jej córki J. Z. urodzonej (...) w kwocie po 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie poczynając od dnia 26 października 2017 roku płatne do dnia 10-go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat;
2. W pozostałym zakresie oddała powództwo;
3. Nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności;
4. Zwalnia pozwaną od kosztów sądowych i kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;
5. Nie obciąża pozwanej obowiązkiem ponoszenia kosztów postępowania;
6. Przyznaje i nakazuje wypłacić ze środków Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Pruszkowie adwokatowi T. Z. (1) kwotę 1200 (jeden tysiąc i dwieście) złotych powiększone o kwotę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

UZASADNIENIE

W dniu 26 października 2017 r. J. Z. wniosła do tutejszego Sądu powództwo przeciwko matce E. K. o zasądzenie na jej rzecz alimentów w kwocie po 700 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu J. Z. wskazała, iż jest córką pozwanej E. K. i Z. Z.. Z uwagi na to, iż kontynuuje naukę w szkole średniej – uczęszcza do klasy maturalnej, nie ma możliwości zarobkowania i samodzielnego utrzymania się. Do marca 2017 r. zamieszkiwała wraz z matką w Ż.. Z uwagi jednak na zadłużenie mieszkania, powódka wraz z matką zostały przymusowo eksmitowane, po czym zamieszkały na terenie B., wspólnie ze Z. Z., biologicznym ojcem powódki. W związku z licznymi konfliktami, powódka opuściła mieszkanie ojca i trafiła tymczasowo pod opiekę siostry K. Z..

Powódka nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej i nie posiada środków utrzymania. Do września 2016 r. otrzymywała z funduszu alimentacyjnego alimenty w kwocie 300 złotych miesięcznie, zasądzone od ojca Z. Z.. Miesięczny koszt jej utrzymania wynosi ok. 1.500 złotych. Ojciec powódki nie posiada stałych dochodów, utrzymuje się z prac dorywczych, natomiast matka pracuje zarobkowo i osiąga miesięczny dochód w wysokości ok. 1.400-1.500

złotych (k. 3-5). W piśmie z dnia 1 grudnia 2017 r., pozwana E. K., uznała powództwo do wysokości 400 złotych miesięcznie. Ponadto, wskazała, że pracuje w (...), a jej zarobki miesięcznie nie przekraczają kwoty 1.500 złotych. Ze względu na stan zdrowia nie ma możliwości pracować w godzinach nadliczbowych. Opłaca rachunki w wysokości ok. 300 złotych miesięcznie, na co składają się opłaty za Internet oraz abonament telefoniczny dla niej i dla córki. Ponadto pozwana spona zakup aparatu telefonicznego, laptopa i routera, które użytkuje jej córka. W dniu (...) r. dobrowolnie wpłaciła na konto córki kwotę 300 złotych (k. 28-30).

J. Z. w toku całego postępowania i na rozprawie w dniu 20 lutego 2018 r. popierała powództwo i wnosiła o zasądzenie alimentów na jej rzecz w kwocie 700 zł miesięcznie począwszy od dnia wniesienia powództwa, zaś pozwana E. K. uznała powództwo do kwoty 400 złotych miesięcznie (k. 67-68, protokół – płyta CD k. 69).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka J. Z., urodzona w dniu (...) pochodzi ze związku pozamałżeńskiego E. K. i Z. Z.. Powódka nie pracuje i nie ma dochodów, uczęszcza do klasy maturalnej (...)w P.. Nie ma żadnego majątku. Od dnia (...) r. wynajmuje pokój w lokalu mieszkalnym w B., za który opłaca miesięczny czynsz w wysokości 600 złotych. Ma zasądzone alimenty od ojca w kwocie 300 złotych miesięcznie, które otrzymuje z funduszu alimentacyjnego. Ponadto, korzysta z pomocy opieki społecznej, z której uzyskuje zasiłki w łącznej kwocie ok. 630 złotych miesięcznie. Dodatkowo, otrzymuje ze szkoły, z funduszu rady rodziców kwotę 300 złotych miesięcznie. Uczęszcza na korepetycje z matematyki, za które ponosi opłaty w wysokości 30 złotych za godzinę. Dotychczas korzystała z pomocy brata przyrodniego, niekiedy może liczyć na ciepłe posiłki od swojej siostry. Musiała wyprowadzić się z mieszkania zajmowanego przez matkę i ojca. Musiała wynająć pokój. Z miejsca zamieszkania w Ż. zostały z matką eksmitowane wobec zadłużenia lokalu i zamieszkały u Z. Z., który nie utrzymywał z córką kontaktów od wielu lat, również po opuszczeniu zakładu karnego. Tam powódka nie mogła mieszkać z uwagi na konflikty, niechęć obojga rodziców do tego, aby nadal mieszkała w tym lokalu.

Pozwana E. K. ma (...) lat, zamieszkuje w B.. Zajmuje pokój w mieszkaniu biologicznego ojca powódki, Z. Z.. Nie ponosi kosztów utrzymania mieszkania, poza opłacaniem rachunków za prąd w kwocie 50 złotych miesięcznie oraz dokonaniem drobnych zakupów życia codziennego. Pracuje w (...) jako (...)i z tego tytułu osiąga dochód w wysokości nieprzekraczającej 1.500 złotych netto miesięcznie (średniomiesięczne wynagrodzenie netto 1.436,45 złotych). Wynagrodzenie obciążone jest na kwotę 349,97 złotych. Pozwana posiada orzeczenie o (...). Przeżyła zabieg (...), pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów. Może pracować tylko na stanowisku odpowiednio przystosowanym. Opłaca abonament za Internet oraz telefon swój i córki, a także spona zakup urządzeń, tj. aparatu telefonicznego, laptopa oraz rutera, w łącznej kwocie 300 złotych miesięcznie. Na zakup niezbędnych leków przeznacza kwotę w wysokości 50 złotych miesięcznie. W dniu 10 listopada 2017 r. dobrowolnie wpłaciła na konto córki kwotę 300 złotych. Nie korzysta ze świadczeń opieki społecznej, nie otrzymuje również renty chorobowej. W 2016r. jej dochód wyniósł 13729,18 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia, k. 6; zaświadczenie ze szkoły, k. 7; zaświadczenie z Urzędu Skarbowego, k. 31; zaświadczenie o zarobkach, k. 33-34; karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 35-37; kserokopia orzeczenia, k. 38; kserokopia umowy najmu, k. 47; zeznania stron, k. 67-67v.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentów złożonych do akt, powołanych wyżej. Prawdziwość dokumentów i fakt ich sporządzenia, w zakresie, w jakim stanowiły podstawę ustalenia stanu faktycznego sprawy – nie budziły wątpliwości i korespondowały ze sobą, stąd zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dokumentów nie kwestionowały, pomimo iż niektóre z nich zostały złożone w kserokopiach.

Również zeznania stron postępowania Sąd uznał za wiarygodne. Są one logiczne i spójne, co do zasady nie przeczą sobie wzajemnie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 kro na obydwojgu rodzicach ciąży obowiązek łożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także te potrzeby, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców. Oboje rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, których maksymalny zakres finansowy stanowią zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, określane nie według faktycznie osiągniętych dochodów, ale według tego, jakie dochody może osiągać zobowiązany przy założeniu, że dokłada wszelkich starań i swoje możliwości zarobkowe w pełni wykorzystuje. Ustalenie przez Sąd wysokości świadczeń alimentacyjnych w konkretnej sprawie zależy od wykazania ich w postępowaniu dowodowym przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego. Powódka J. Z. oceniła łączny koszt miesięcznych wydatków ponoszonych na swoje utrzymanie na kwotę 1.530,28 złotych, w tym: wynajem pokoju 600 złotych, zakup leków 50 złotych, wizyty u stomatologa 120 złotych, bilet miesięczny 65,28 złotych, zakup środków higienicznych 70 złotych, ubrania 100 złotych, żywność 150 złotych, obiady 320 złotych, środki czystości 25 złotych, wyjścia do kina 30 złotych.

W ocenie Sądu, koszty utrzymania wskazane przez powódkę nie są przeszacowane i odpowiadają jej rzeczywistym potrzebom. Określając koszty utrzymania pełnoletniej powódki, Sąd miał na względzie zasady doświadczenia życiowego, które pozwalają na określenie kosztów codziennego utrzymania i zaspokojenia takich potrzeb jak wyżywienie, ubranie, środki czystości, kosmetyki czy lekarstwa. W zakresie przesłanek wpływających na wysokość obowiązku alimentacyjnego należy podkreślić, iż wysokość świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej do alimentacji zależy nie tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale także od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, które stanowią górną granicę tego obowiązku. Decydująca zatem dla ustalenia wysokości obowiązku alimentacyjnego E. K. w niniejszej sprawie stała się ocena jej możliwości zarobkowych i majątkowych. W tym miejscu należy stwierdzić, że przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz także te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

W sprawie zostało ustalone, iż pozwana ma możliwości zarobkowe, pracuje i z tego tytułu otrzymuje stałe miesięczne dochody. Nie ponosi kosztów utrzymania mieszkania. Nie ma innych osób, w stosunku do których zobowiązana byłaby do alimentacji. Sąd miał przy tym na względzie, iż pozwana ze względu na swój stan zdrowia nie jest w stanie podjąć dodatkowego zatrudnienia, czy też pracować w godzinach nadliczbowych, celem zwiększenia swoich możliwości zarobkowych. Mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu, zasądzona kwota 450 złotych miesięcznie alimentów nie przekracza możliwości finansowych pozwanej, a jednocześnie, mając na uwadze wysokość środków otrzymywanych przez powódkę z pomocy społecznej i należnych od ojca, pozwala na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb J. Z.. Zobowiązanie pozwanej do łożenia na rzecz córki wyższej kwoty, mogłoby spowodować powstanie długów alimentacyjnych i w efekcie zaprzestanie bądź też znaczące utrudnienie wykonywania obowiązku alimentacyjnego pozwanej względem córki.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów, na podstawie art. 133 § 1 kro w zw. z art. 135 kro, orzeczono jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. W przedmiocie nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności Sąd Rejonowy orzekł stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 kpc. O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc uznając, iż obciążanie nimi pozwanej nie byłoby uzasadnione w świetle jej trudnej sytuacji życiowej.

O wynagrodzeniu ustanowionego w sprawie dla strony powodowej adwokata, Sąd orzekł na podstawie

§ 8 pkt. 4 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. Z dnia 18 października 2016 r.)